

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 430/06
23.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, Biljane Dragojević i Zvezdane Lutovac, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa advokat AB, protiv tuženog AD "BB", radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa i vraćanju na posao, odlučujući o reviziji tuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž. br. 1757/05 od 27.10.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 23.03.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž. br. 1757/05 od 27.10.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž. br. 1757/05 od 27.10.2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i presuda Opštinskog suda u Inđiji P-1. br. 11/04 od 05.07.2005. godine potvrđena je u pobijanom delu stava jedan i dva izreke, a kojim je poništeno rešenje tuženog AD "BB" od aa. godine kojim je prestao radni odnos tužiocu AA sa danom aa. godine pa je obavezan tuženi da tužioca vrati na posao - radno mesto glavnog kontrolora, u roku od 8 dana po pravnosnažnosti presude ili na druge poslove koje odgovaraju njegovoj stručnoj spremi određene vrste, zanima, znanju i sposobnosti.

Protiv navedene pravnosnažne presude tuženi je u zakonskom roku izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl. 386. ranije važećeg ZPP, koji se primenjuje na osnovu čl. 491. st. 1 i 4. ZPP ("Sl. glasnik RS" br. 125/2004), Vrhovni sud Srbije je našao, da je revizija tuženog nije osnovana.

Nema bitne povrede odredbama parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitne povrede iz čl. 354. st. 2. tač. 14. ZPP, na koju se revizijom tuženog ukazuje, jer obrazloženje pobijane presude sadrži dovoljne, jasne i razumljive razloge o odlučnim činjenicama na osnovu kojih je i odlučeno, prema tome pobijana presuda nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

U provedenom postupku je utvrđeno da je tuženi dana aa. godine doneo pobijano rešenje o prestanku radnog odnosa tužioca kod tuženog na osnovu čl. 101. i 120. Zakona o radu, a sa danom aa. godine, zbog falsifikovanja dnevnih izveštaja o kvalitetu i ispitivanju smeša na bb čime je tužilac učinio krivično delo na radu iz čl. 101. tač. 5. Zakona o radu. Pre donošenja pobijanog rešenja zatraženo je mišljenje sindikata. Iz sadržine pobijanog rešenja se vidi da je tuženi konstatovao, da je tužilac izvršio falsifikovanje dokumenta i učinio krivično delo falsifikovanja, pa da je stoga i doneto pobijano rešenje o prestanku radnog odnosa. Iz sadržine optužnice OJT K. br. 126/04 od 20.10.2004. godine se utvrđuje da je protiv tužioca kao okrivljenog pokrenut krivični postupak, i da se krivični postupak vodi pod brojem K. br. 349/04 zbog krivičnog dela falsifikovanja službene isprave iz čl. 248. st. 3. u vezi st. 2. i st. 1. KZ RS i da krivični postupak nije okončan, da je još u toku, a sve u vezi krivičnog dela falsifikovanja izveštaja o kvalitetu ispitivanja smeša na bb.

Polazeći od prednjeg utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi pravilno zaključuju da poslodavac može po osnovu čl. 101. st. 1. tač. 5. Zakona o radu zaposlenom dati otkaz ugovora o radu, ako zaposleni učini krivično delo na radu ili u vezi sa radom, a da se činjenica učinjenog krivičnog dela dokazuje samo pravnosnažnom presudom, te s obzirom na činjenicu da u konkretnom slučaju još ne postoji pravnosnažna osuđujuća krivična presuda kojom se utvrđuje da je tužilac počinio predmetno krivično delo, stoga nisu bili ispunjeni zakonski uslovi da se tužiocu pobijanim rešenjem otkáže ugovor o radu u smislu čl. 101. st. 1. tač. 5. pomenutog Zakona o radu, zbog čega je isto kao nezakonito i poništeno pobijanom presudom.

U obrazloženju pobijane presude su za takvom odlukom u svemu dati pravilni i argumentovani razlozi, koje u celini prihvata i Vrhovni sud, i na koje se i revident upućuje da se nepotrebno ne bi ponavljalo.

Kako u konkretnom slučaju nije bio ispunjen zakonski uslov da se tužiocu po osnovu učinjenog krivičnog dela na radu otkáže ugovor o radu - izrekne prestanak radnog odnosa, jer prema odredbi čl. 101. st. 1. tač. 5. Zakona o radu samo pravnosnažna osuđujuća krivična presuda je uslov da bi se mogao dati otkaz po Zakonu o radu sa ovog razloga, a takva presuda još ne postoji, zbog toga tuženi u reviziji bez osnova napada pravilnost primene materijalnog prava u rešavanju spornog pravnog odnosa..

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu ovlašćenja iz čl. 393. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn